

ЗАВАЛЬНЮК Катерина,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗНАЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ПОВ'ЯЗАНИХ З НИМИ ПРАВОВИХ ФЕНОМЕНІВ

Кожна людина ще з початку життя набуває певних прав, завдяки яким вона може вільно існувати: право на освіту, право на життя, право на віросповідання та на вільний вибір місця проживання тощо. У роботі акцентовано увагу на тому, що права людини є найголовнішим інститутом права для кожної сучасної держави. Інші феномени, які пов'язані з цими правами є узагальненням практичного досвіду міжлюдського спілкування. Такі твердження мають свої закономірності, незнання яких може спричинити труднощі різнопланового, правозастосовного характеру. Права людини, а також пов'язані з ними феномени необхідно постійно досліджувати для їх зміцнення та розвитку. У свою чергу, це надає можливість людині більш впевнено відчувати себе у соціумі. Тому дана тема має актуальне значення для вивчення, адже наші права є невід'ємними.

Феномени, що пов'язані з правами людини, містять у собі поняття, які характеризують правовий статус людини по відношенню до держави, її можливості, необхідні для існування та розвитку в економічній, соціальній, культурній та політичній сферах [1, с. 72].

Права людини мають значення, як у суспільному житті, так і в політичному. Першочергову позицію вони займають також і на міжнародному рівні, бо саме вони є досить суттєвим предметом системного комплексу міжнародно-правових обов'язків держави. Дотримання прав та свобод людини виступає значущим показником розвитку та статусу держави, її інститутів права.

Науковець Отфريد Хеффе розглядав вільне існування права від держави, як стан неминучих конфліктів. Він зазначає, що воно надає однакові, рівні для усіх можливості для реалізації інтересів та розвитку [2, с. 93].

Природна методологія буде немислимою без використання цінного підходу до права, тому що саме з цієї позиції воно наділене моральністю та ірраціональністю. Завдяки ціннісним принципам, які покладені в основу права, воно отримує свій зміст, мета такого процесу полягає у формуванні дозволів, заборон та відповідних зобов'язань.

Правовий статус людини, як і сукупність її прав, свобод та обов'язків, надані державою, є визначальною ознакою між розумінням з боку держави до людини. Коли права людини стають об'єктом міжнародної правової регламентації, а їх виконання на території національної держави відбувається через призму її міжнародних та правових зобов'язань, що передбачають можливість контролю за виконанням цих обов'язків, роль правового статусу людини суттєво збільшується під тиском глобалізаційних процесів, що розповсюджуються на міжнародне співтовариство. В наслідок цього спостерігається трансформація вдосконалення правового статусу людини в кращу сторону [3, с. 6].

Тенденції розвитку прав людини є природним проявом його закономірностей, що постійно еволюціонують та змінюються відповідно до вимог суспільства.

Звертаємо увагу на те, що всі люди є рівними у своїй гідності та правах. Права та свободи є невідчужуваними та непорушними, а також вони закріплені Конституцією, тому ні в якому разі не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод [4, с. 8].

Роблячи висновок бажаємо додати, що права людини є одним з найважливіших інститутів права для будь-якої держави. Вони розглядаються як узагальнення практичного досвіду людського співіснування. Права та пов'язані з ними правові феномени не можна розглядати, наприклад, як спекулятивну діяльність людства у відриві від невинних процесів соціальності.

Список використаних джерел:

1. Загоруй І. С. Поняття «права людини»; теоретико-правові підходи до розуміння прав людини. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ. 2016. № 2. С. 66 – 82.
2. Парашук Л.Г. Методологічні підходи до дослідження верховенства права у приватно-правових відносинах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2012. №19. С. 93-95
3. Кофман Б. Я. Фактори, що сприяють удосконаленню та розширенню правового статусу людини, особистості та громадянина в умовах глобалізації. Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. 2019. №6. С. 6 – 20.
4. Конституція України : офіц. текст. Харків, 2018. 64 с.